

Osaamista
ja oivallusta
tulevaisuuden
tekemiseen

Arttu Juntunen

Opinnäytetyön otsikko

Sähköbasson soundi metallimusiikissa 2010 alkaen

Metropolia Ammattikorkeakoulu

Muusikko (AMK)

Musiikin tutkinto

Opinnäytetyö

15.5.2021

Tekijä Otsikko	Arttu Juntunen Sähköbasson soundi metallimusiikissa 2010-luvulta alkaen
Sivumäärä Aika	42 sivua + 3 liitettä 15.5.2021
Tutkinto	Muusikko (AMK)
Tutkinto-ohjelma	Musiikin tutkinto
Suuntautumisvaihtoehto	Esittäminen, sähköbasso
Ohjaaja Arviointi	Lehtori Jukka Väisänen Lehtori Marko Liski
<p>Opinnäyteyössäni tutkin millainen on hyvä bassosoundi tämänpäiväisessä metallimusiikissa. Ensiksi tutkin kolmen basistin, Amos Williamsin, Jon Stockmanin ja Adam "Nolly" Getgoodin mietteitä bassosoundista, jonka jälkeen yritän jäljitellä heidän bassosoundejaan äänittämällä pätkät heidän tuotannoistaan. Lopuksi soveltan heidän soundejaan omassa sävellyksissäni, jonka ansiosta opin parhaiten käyttämään niitä käytännössä.</p> <p>Tavoitteena oli oppia ymmärtämään, miten muodostetaan hyvä bassosoundi ja mitä siihen tarvitaan. Käsitteliäni basistien tyylilaji on melko suppea ja subjektiivisesti valittu, mutta koen heidän bassosoundien olevan kuitenkin hyvin yleishyödyllisiä, joten ne sopivat muihinkin metallimusiikin tyylilajeihin. Olen itse näiltä basisteilta oppinut suurimmalta osalta muodostamaan oman soundini metallimusiikissa, joten toivon tästä olevan apua muillekin basisteille.</p> <p>Työssäni käsittelen kolmea eri soundityyliä, joiden avulla pystyy muodostamaan bassosoundin suurimpaan osaan tilanteista. Amos Williamsin soundi sopii slapbassoon ja puhtaaseen soundiin, Jon Stockmanin soundi sopii ison ja aggressiivisen bassosoundin tuottamiseen ja Adam "Nolly" Getgoodin plektrasoundi sopii aggressiiviseen kitaroita tukevaan bassosoundiin. Omien sävellysten osiossa käsittelen myös Nollyn soundia sormilla, joka minun mielestäni on myös todella varteenotettava vaihtoehto.</p> <p>Opinnäytetyöni tuloksena voisi yleisesti sanoa, että särösoundi on hyvä silloin, kun basson puhdasta soundia on mukana särön kanssa. Soittotekniikka on myös keskeisessä osassa hyvää bassosoundia. Williamsin slapbasso, Stockmanin aggressiivinen sormisoitto ja Nollyn slap-tyylinen plektrankäyttö kertoo, että aggressiivinen ja tasapaksu soundi tekee jo basson puhtaasta soundista laadukkaan, joka on jokaisen hyvän bassosoundin perustana.</p> <p>Opinnäytetyöni on pääasiassa suunnattu muille basisteille tai bassonsoitosta kiinnostuneille, jotka haluavat oppia muodostamaan hyvän bassosoundin tämänhetkisen metallimusiikin standardien tasolle.</p>	
Avainsanat	Sähköbasso, Bassosoundi, Bassosärö, Metallimusiikki

Author Title	Arttu Juntunen The Sound of the Electric Bass Guitar from 2010 Onwards
Number of Pages Date	42 pages + 3 appendices 15.5.2021
Degree	Musician (Bachelor)
Degree Programme	Music degree
Specialisation Option	Performing, Electric Bass
Instructor Examiner	Jukka Väisänen, MuM Marko Liski, MuM
<p>In this thesis I'm studying what kind of a good bass sound in current metal music is. First, I'll study what three bassists, Amos Williams, Jon Stockman and Adam "Nolly" Getgood think about their bass sounds. After this, I'll try to replicate their sounds by recording a selection of their repertory. Finally, I'll use their sounds in my own compositions, so I'll learn to use their sounds in practice.</p> <p>The objective of this thesis was to learn to understand how to create a good bass sound and what you will need for it. The genres of the bassist I'm studying are quite narrow and subjectively chosen, but, in my opinion, can be used in many metal genres. I have learned my metal bass sound from these bassists, so I hope this will be helpful to other bassists too.</p> <p>In my thesis I'll study three sound styles which can be used to form a bass sound for most of the common situations. Amos Williams' bass sound fits well in slap bass and clean bass sound, Jon Stockman's sound fits well when you need a big and aggressive bass sound and Adam "Nolly" Getgood's sound is perfect when you need an aggressive pick bass sound which supports the guitars. In the section where I do my own compositions, I also use Nolly's sound with fingers, which is a really strong choice.</p> <p>The result of my thesis generally is that a good distorted bass sound is when you mix a clean bass signal with the distorted one. Technique is also a huge factor of a good bass sound. Williams' slapbass, Stockman's aggressive finger style and Nolly's slap-like picking technique suggests that an aggressive and balanced sound makes the basis of the bass sound already high quality, which is really important for a good bass sound.</p> <p>My thesis is relevant to every bass player or some who are interested in playing bass who want to learn to make a good bass sound for current metal music.</p>	
Keywords	Electric bass, Bass sound, Bass distortion, Metal music

Sisällys

1	JOHDANTO	1
1.1	Tutkimuskysymykset	1
1.2	Tutkimusmenetelmä	2
2	Mitä on 2010-luvun metallimusiikki?	3
2.1	Termi ”Djent”	3
2.2	Bassosärö ”vanhemmassa” metallimusiikissa	3
3	Sounditekniikat	4
3.1	Puhdas ja slap -soundi, Amos Williams (Tesseract)	4
3.2	Särösoundi sormilla Jon Stockman (Karnivool),	6
3.3	Särösoundi plektralla, Adam ”Nolly” Getgood (Periphery)	8
4	Soittimet ja efektit	11
4.1	Dingwall Guitars	12
4.2	Darkglass Electronics	13
5	Soundien analyysi	14
5.1	Tesseract – Messenger	14
5.2	Karnivool – Simple boy	16
5.3	Periphery – Prayer Position	17
6	Ääninäytteet	17
6.1	Tesseract – Messenger	17
6.2	Karnivool – Simple Boy	20
6.3	Periphery – Prayer Position	24
7	Omat sävellykset	32
7.1	Sävellys Amos Williamsin soundilla	32
7.2	Sävellys Jon Stockmanin soundilla	33
7.3	Sävellys Adam ”Nolly” Getgoodin soundilla	33
8	Pohdinta	35
8.1	Työn tavoitteet	35
8.2	Työn lopputulokset	35
8.3	Jatkotutkimustarpeet	36

Liitteet

Liite 1. Replikoinnit

Liite 2. Omat sävellykset

Liite 3. Asetukset

1 JOHDANTO

Opinnäytetyöni käsittelee sähköbasson soundia 2010-luvun jälkeisessä metallimusiikissa. Pääosin tukin basisteja ja yhtyeitä, jotka ovat modernin progressiivisen metallin ja ”Djent”-soundin uranuurtajia ja joita monet tämänhetkiset basistit pitävät soundinsa esikuvinaan. Tavoitteenani on ymmärtää, miten tuotetaan hyvä nykyaikainen bassosoundi metallimusiikissa. Haluan tällä tutkimuksella auttaa itseäni sekä muita basisteja tuottamaan todella laadukkaan metallimusiikkisoundin bassollaan ja koen, ettei aiheesta ole tarpeeksi selkeää informaatiota saatavilla ilman, että itse kokeilee ja oppii virheiden kautta.

Olettamukseni eli hypoteesini bassosoundista on se, että särösoundissa on paljon puhdasta bassosoundia mukana ja vain ylätaajuuksia särötetään erikseen, jos se on mahdollista. Puhtaassa bassosoundissa on jotain tiettyä keskitaajuutta mukana, jotta se erotuu kitaroista paremmin. Pohjana kaikelle on kuitenkin hyvä ja tarkka tekniikka, sekä hyvä lähtösoundi jo itse bassosta.

1.1 Tutkimuskysymykset

Opinnäytetyöni päätutkimuskysymyksiä ovat: *mitä soundityylejä on nykyaikaisessa 2010-luvun metallimusiikissa. Miten hyvä bassosoundi muodostetaan nykyajan metallimusiikissa. Samalla pohdin, miksi valitsin juuri nämä esimerkit tutkimuksiani varten.*

Tutkimuskysymyksen metallimusiikkikäsité on sikäli haastavaa rajata koska genre on niin laaja ja jo pitkäikäinen. Rajasinkin siksi hyvinkin tarkkaan, mitä tyyllilajeja käsitellen, koska olisi tämän työn laajuuteen nähden mahdotonta käsitellä kaikkea. Ideana myös rajauksessani on, että heidän bassosoundinsa on tämänhetkiseen metalliin mielestäni hyvinkin käyttökelpoisia ja osa jopa on saanut jonkinlaisen standardin aseman, kuten Adam ”Nolly” Getgoodin bassosoundi ja Darkglassin säröt.

1.2 Tutkimusmenetelmä

Valitsen analysoitavaksi basistit Amos Williamsin, Jon Stockmanin ja Adam ”Nolly” Getgoodin. Analysoin heidän soundiaan kuuntelemalla sekä esittelen heidän mietteitään hyvään bassosoundiin. Tämän jälkeen pyrin replikoimaan¹ valitsemani pätkän jokaisen basistin tuotannosta, jossa koen heidän karaktäärisoundien ilmenevän. Lopuksi pyrin soveltamaan omiin sävellyksiini analysoimani bassosoundi-ilmiöitä.

Opinnäytetyössäni keskityn pohtimaan genreä vain 2010-luvun metallimusiikin sähköbasson soundin näkökulman kautta. Oman kokemukseni mukaan suurimmat nykyaikaiset innovaatiot bassosoundiin ovat tapahtunut juuri 2010-luvun vaihteessa. Poikkean Jon Stockmanin kohdalla vuoteen 2009, mutta hänenkin soundinsa tuli suuremmin tunnetuksi 2010-luvulla.

Tutkimuksessa kerään aineistoa, jota analysoin. Analysoitava aineisto, jota kerään on pääasiassa ääninäytteitä. Omien hypoteesieni todistamiseen etsin kirjallista aineistoa tai videohaastatteluja valitsemiltani basisteilta. Analysoin ääninäytteet kuuntelemalla ja keskityn soundiin, millä tekniikalla sitä muodostetaan ja miten sitä on käsitelty.

Ääninäytteitä valitsen jokaiselta basistilta kaksi kappaletta ja jokainen basisti on valittu edustamaan eri soundia ja/tai sounditekniikkaa. Esimerkiksi Adam ”Nolly” Getgood on valittu edustamaan särösoundia plektralla ja Amos Williams edustaa puhdasta soundia ja slabbassoa.

Äänitän lopuksi omia sävellyksiä jokaisesta soundityylistä sekä tekniikasta pyrkien toteuttamaan kaiken tutkimani itse. Tällä tavalla varmistun siitä, että olen sisäistänyt tutkimani ja pystyn hyödyntämään sitä myös käytännössä.

Tutkimuksessani on lähihistorian näkökulma, eli tutkin tapahtumia vain viime vuosikymmeneltä. Avaan seuraavassa osiossa bassosoundin historiaa metallimusiikissa kokonaisuutta avatakseni, mutta tutkimus on puhtaasti melko tuoreen asian tutkimista.

¹ Replikoinnilla tarkoitan, että pyrin muodostamaan saman soundin mitä analysoin basistien mielteiden ja analysointini pohjalta.

2 Mitä on 2010-luvun metallimusiikki?

Metallimusiikki on laaja tyylilaji, joten minun on pakko rajata se hyvinkin ankarasti tässä tutkimuksessa. Valitsin 2010-luvun metallin otsikkoon selkeyden vuoksi, mutta käsittelemäni tyyli on kuitenkin vain yksi suuri osio kyseisen ajan metallimusiikista.

Nykyaikainen ja käsittelemäni särösoundi on kehittynyt 2010-luvulla. Genrejä eli tyylejä, joihin liittyy tietty joukko ominaisuuksia ([Cambridge Dictionary](#)) on useita. Käsittelen kuitenkin pääosin vain modernia progressiivista metallia ja ”Djent”-soundia, jonka selitän seuraavassa alaotsikossa. Soundi ei kuitenkaan ole yksinoikeudella edellä mainittujen tyylilajien edustajilla, mutta kyseisissä tyyleissä se sai suurimman suosion.

2.1 Termi ”Djent”

Termillä ”Djent” kuvaillaan metallimusiikkia, jossa kitarat ovat viritetty matalalle, dempaten soitettua ja musiikissa on runsaasti synkopoituja riffejä ([Dictionary](#)). Termi kehittyi Meshuggah-yhtyeen Lead-kitaristin ja fanin käymän humaltuneen keskustelun tuloksena, kun Fredrik Thordenthal yritti imitoida heidän tavoittelemaansa soundia. (Camp 2018, [verkojulkaisu](#).)

Djent ei itsessään siis ole tyylilaji, vaan tietty soundi metallimusiikissa. Djent-soundi on kuitenkin suuressa osassa kahta yhtyettä, joita käsittelen opinnäytetyössäni ja tässä soundissa on tutkimani bassosoundi pääasiassa kehittynyt. Perinteisemmällä tavalla basson soittaminen ei kuulosta tarpeeksi vakuuttavalta ja tiukalta, joten on päädytty innovoimaan bassosoundia.

2.2 Bassosärö ”vanhemmassa” metallimusiikissa

Vanhemmalla metallimusiikilla tarkoitan työssäni kaikkea metallimusiikkia ennen kuin ”djent”-soundi kehittyi. Kerron bassosärön historiasta ja miten se on kehittynyt nykyiseen muotoonsa.

Bassosäröä on käytetty metallimusiikin alusta asti. Esimerkiksi Black Sabbathin Geezer Butlerilla on ollut särösoundi jo yhtyeen alusta asti. Hän sai särön aikaan hajonneen bassokaappinsa ansiosta (Bass Player Staff 2011). Suureen suosioon bassosärö metallimusiikissa toi kuitenkin monelle ja myös itselleni Metallica edesmenneen basistin Cliff Burtonin ansiosta. Hänen soundinsa kuului parhaiten muutaman biisin bassolead-osiosta, joissa hänellä oli Morley Fuzz -särö käytössä (Pillsbury & Ellefson 2005). Tällä soundilla hän erottui hyvin bassollaan, mutta soundi oli myös osittain melko kitaramainen.

Tool-yhtyeen Justin Chancellorin soundi on omasta mielestäni lähimpänä opinnäytetyössä käsittelemääni bassosoundia. Hänellä on livetilanteissa aina toisessa bassokaapissa jonkun verran TurboRAT-säröä ja toinen bassokaappi tuottaa täysin puhdasta soundia. Tämän lisäksi hän laittoi enemmän särötettyihin riffeihin SansAmp-särön päälle (Beller 2007).

Edellä mainittu SansAmp DI -bassosärö on ollut standardina monen basistin särösoundissa. Tässä overdrive-särössä basisteille mieluisaa on se, että siinä on paljon kontrollia basson direct-soundille (DI), jonka ansiosta bassotaajuudet eivät katoa, kun sitä särötetään (Leigh 2006)

3 Sounditekniikat

Soundityylejä on monia. Pääasiassa kuitenkin nykyaikaisessa metallimusiikissa ja varsinkin Djent-soundissa basistit käyttävät plektraa. Tämä on kuitenkin vain yksi tyyli, ja sen takia käsittelemäni opinnäytetyössäni monia eri tyylejä, kuten puhdasta soundia, plektrasoundia, särösoundia ja slap-soundia.

3.1 Puhdas ja slap -soundi, Amos Williams (Tesseract)

Puhdas soundi on soundi, joka ei ole säröytynyt. Puhtaassa soundissa voi kuitenkin olla muita efektejä kuten kompressoria ja taajuuskorjainta (EQ:ta). Valitsin Tesseractin Amos Williamsin soundin tarkasteluun, koska mielestäni hänen puhdas soundinsa on hyvin

uniikki ja hänen tyyliinsä tuottaa sitä erottuu hyvin muiden joukosta. Hänen slap-soittonsa myös tuo sen todella hyvin esille matalalle viritettyjen kitaroiden joukosta.

Kuvio 1. Amos Williams

Amos Williamsin bassosoundin ideologiana on, että hän yrittää korostaa bassosoundia niiltä taajuuksilta, mistä jokainen voi kuulla sen ja paikantaa mistä se tulee. Hän sanoo, että suurin ongelma basson soundissa on se, että suuri osa bassotaajuuksista tulee alueelta, jota aivot eivät pysty paikantamaan, koska ääniaalto on korvien väliä suurempi (n. 200 Hz ja alle). Näin Williams sanoi, mutta ihmisen kuulotaajuus on noin 20 Hz ja 20000 Hz välillä (Ruippo 2010). Toisaalta mielestäni hän ei tarkoittanut ihmisen kuuloaluetta, vaan kykyä havaita mistä suunnasta ääni tulee. Ääniaallon pituus 40 Hz on kuitenkin 8,5 m (Harju), joten hänen väitteessään varmasti on jotain pohjaa. Kuitenkin tästä syystä hän haluaa korostaa bassosoundia niiltä ylä- ja alataajuuksilta, joihin ei kitarat eikä rummut juurikaan sijoitu (Williams 2016, [videohaastattelu](#)).

Hänen soittotyyliinsä ja bassolinjat, joita hän soittaa eivät ole myöskään aina kovinkaan tavanomaisia. Hän soittaa paljon slap-bassoa ja hänellä on paljon perkussiivisiä ideoita bassolinjoissaan. Hän antaa syyksi sen, että hänen taustansa on orkesterin perkussiivistina, joten hänellä on monesti tarve soittaa bassollakin perkussiivisiä juttuja ([2:22](#)).

Williams käyttää monessa bassossaan ja hänen Signature Kiesel -bassossaan Music Man -tyylisiä mikkejä, joissa on ”läsnäoleva” keskitaajuus (presence²), mutta matalia taajuuksia on vähemmän. Tämä valinta juontaa hänen alkuperäisistä esikuvistaan, kuten Red Hot Chili Peppersin Flealta ja Rage Against the Machinen -basistin soundista. Hän leikkaa bassostaan 500 Hz MXR:n EQ-pedaalillaan, joka auttaa häntä erottumaan miksausesta. Tämän jälkeen hänen bassosignaalinensa menee *Darkglassin Super Symmetry* -kompessoriin, jolla hän tasapainottaa soundiaan. Viimeisenä hänen pedaalilaudassaan on toinen kompressorin, jolla hän korvaa vahvistimen livetilanteissa, koska hän ei käytä vahvistimia pääasiassa logistisista syistä. Signaaliketjun lopuksi hänellä on *Avalon U5* DI-boksi, joka siivoaa kaiken ”mudan” hänen soundistaan ja erottelee kaikki taajuudet hyvin (3:23).

Yhteenvedonä hänen soundistaan voi sanoa, että hän tavoittelee basson erottuvuutta ja sitä, että sen karakteritaajuudet tulevat kuulijalle esiin. Hänen perkussiivinen soittotyylinsä myös auttaa häntä erottumaan matalalla soittavista kitaroista, jotka taistelevat samoista taajuuksista. Hänen puhdas slap-soundinsa on myös uniikki, jota ei monessa nykyaikaisessa metalliyhtyeessä paljoa kuule, kun sekin on suurelta osin särötettyä, jos slap-bassoa esiintyy. Williamsilla on myös useasti säröä käytössä tietyissä riffeissä ja biisien osissa tarvittaessa, mutta hänen puhdas slap-soundinsa on se, mistä itse ainakin erotan hänen soundinsa muista basisteista. Myöhemmin opinnäytetyössä analysoitavana ja replikoitavana oleva kappale on myös pääosin tehty puhtaalla bassosoundilla.

Haastattelu, johon referoin, on vuodelta 2016. Hänen soundinsa on varmasti muuttunut osittain siitä, mutta Tesseractin kappale, jota analysoin ja replikoin on tuolta ajalta, mistä em. haastattelukin on. Toisessa videohaastattelussa myöhemmin hän selitti soundinsa pinnallisemmin uudestaan, mutta loppujen lopuksi moni asia toistui samoilla ideoilla ja esiin tuli vain pieniä päivityksiä. (Williams 2018).

3.2 Särösoundi sormilla Jon Stockman (Karnivool),

Särösoundia on ollut bassoissa metallimusiikin alusta lähtien. Se on kuitenkin kehittynyt kovasti, kun djent-soundi kehittyi Meshuggahin aloittamana ja lukuisien muiden yhtyeiden kehittämänä. Kuitenkin mielestäni merkittävimmät ja uniikkeimmat säröbassosoundit kehittyivät esimerkiksi Peripheryn entisen basistin Adam ”Nolly” Getgoodin ja häntä

² Presence:llä tarkoitetaan tiettyjen yläkeskitaajuuksien ja ylätaajuuksien korostamista niin, että soundista tulee selkeämpi ja kirkkaampi.

aiemmin Karnivoolin Jon Stockmanin soundeissa. Molemmilla on oma uniikki erilainen tyyli, jota lukuisat basistit ovat yrittäneet mallintaa omaan soundiinsa. Nollyn soundi on mielestäni enemmän tämänhetkisen metallimusiikin tavoittelema standardi, joka on siis matala, kirkas ja aggressiivinen kitaroita tukeva soundi. Jon Stockmanin (kuvio 2) soundi on mielestäni Tooli-yhtyeen Justin Chancellorin soundista kehittynyt massiivisempi ja täyteläisempi bassosoundi, joka sopii paremmin yhtyeisiin, joiden basisteilla on isompi rooli.

Kuvio 2. Jon Stockman

Rajasin opinnäytetyöni otsikossa, että käsittelen metallimusiikkia 2010-luvulta alkaen, mutta koen Jon Stockmanin tunnetuksi tuoman bassosoundin olevan sen verran merkityksellinen nykyisen särösoundin kehitykselle, että minun on pakko käsitellä hänen soundiaan myös. Hänen tunnettu soundi tuli esille 2009-vuonna Karnivoolin Sound Awake -levyllä, joka on myöskin hyvin lähellä 2010-luvun alkua ja hänen soundinsa tuli enemmän myös tunnetuksi 2010-luvun alkupuolella. Stockmanin soundi myös kehittyi vielä enemmän, kun hän teki Darkglass Electronicsin kanssa yhteistyössä Alpha Omega -säröefektin. ([Darkglass Electronics](#) N.d)

Karnivoolin *Sound Awake* -levyllä Stockmanin bassosoundi kehittyi toden teolla. Hän kehitti yhdessä levyn tuottajan Forrester Savellin kanssa jokaiselle kappaleelle uniikin soundin. (Villano, F. 2012). Särösoundi oli monen eri säröpedaalin ja efektin yhteissumma, joten tarkkaa tapaa, millä se on *Sound Awake*lle muodostettu, on hyvin vaikea löytää. Hänen viimeistellympi bassosoundinsa muodostui kuitenkin seuraavalle levylle ja tämän jälkeen myös hänen ja Darkglass Electornicsin kanssa yhteistyöllä valmistamalle bassosärölle. Seuraavalle levylle *Asymmetry* hän halusi yhtenäisen bassosoundin, joten hän käytti pääosin Darkglassin B7K-säröä ([Stockman, Videohaastattelu](#)). Stockman käyttää kuusikielisiä Warwickin Thumb- ja Corvette-bassoja.

3.3 Särösoundi plektralla, Adam "Nolly" Getgood (Periphery)

Adam "Nolly" Getgood (kuvio 3) on Peripheryn entinen basisti ja nykyään hän työskentelee miksaajana ja tuottajana. Hän oli alun perin kitaristi, mutta hän liittyi Peripheryyn basistiksi, koska heidän alkuperäinen basistinsa lähti bändistä ja Nolly oli tuurannut häntä jo aiemmin kiertueella. Hän ei ollut soittanut juurikaan bassoa ennen Peripheryä, joten hänen soittonsa on hyvinkin paljon muodostunut kitaristin näkökulmasta. Hän kuitenkin sanoi *No Treble*-lehden haastattelussa, että hän ei halua olla taas yksi kitaristi, joka on vain laitettu basson varteen. Tästä syystä hän bändiin liittyessä tutki paljon hyviä basisteja ja miten basistit ajattelevat ja soittavat (Johnson, K. 2012).

Kuvio 3. Adam "Nolly" Getgood

Nollyn tekniikka on suuri osa hänen soundiaan. Hän soittaa ohuilla plektroilla hyvinkin aggressiivisesti ja pääasiassa yrittää soittaa kaiken mahdollisen ”downpickingillä” (plektralla vain alaspäin soittaen). Hänen tavoitteensa on saada jokaisen sävelen kuulostamaan melkein kuin slap-soundiselta nuotilta (Getgood, A. [videohaastattelu](#)). Hän soittaa plektralla kieltä kohti alaspäin, niin että plektra päätyy lepäämään seuraavalle kielelle ([1:32](#)). Näin minulle on alun perin myös opetettu slap-soittoa, joten hänen ideansa välityy minulle todella selkeästi. Hänen tekniikkaansa voisi kuvata niinkin, että hän soittaa enemmän kielen läpi, eikä erikseen näppäile soitettavaa kieltä. Tällä tekniikalla saadaan todella aggressiivinen soundi, kun kieltä lyödään slap-tyylillä. Toinen tärkeä etu tässä tekniikassa on, että tällä tavalla kieli pysyy paremmin vireessä plektran mentäessä kielen läpi seuraavalle kielelle, kun taas ”tavallisemmin” plektralla kieltä nypittäessä kieli venyy enemmän ja saattaa kuulostaa paljon epävireisemmältä. Nollyn tekniikalla kieli osuu alaspäin plektran lyödessä basson nauhoihin. Soittotapa tuottaa metallisen soundin sekä estää kieltä liikkumasta liikaa, jolloin kielen vire pysyy parempana ([2:03](#)).

Joskus on tilanteita, milloin ei fyysisesti pysty soittamaan pelkkiä ”downstrokeja” hän yrittää kuitenkin käyttää ”upstrokeihin” (plektralla ylöspäin soittaminen) samaa ideaa kuin soittaessa plektralla alasuuntaan. Hän kääntää rannettaan jonkun verran, jotta hän pystyy edes jossain määrin toistamaan saman idean. Se ei kuitenkaan ole täysin mahdollista, mutta se on hänen mielestään kuitenkin parempi tapa kuin kielen ”normaali” nypkiminen ([3:13](#)). Tästä syystä hän soittaa plektralla alaspäin aina kun se on mahdollista. Joskus on poikkeustapauksia soundin sitä vaatiessa, mutta tämä on hänen pääperiaatteensa.

Plektran asento hänen kädessään on tasaisempi ja kielen suuntaisempi kuin kitaralla soittaessa, mutta ei kuitenkaan täysin kielen suuntainen ([4:45](#)). Liian suuressa kulmassa plektrasta tulee liikaa ”sahausääntä” (oma termi), mutta liian kielen suuntaisella asennolla on epäkäytännöllistä soittaa varsinkin nopeita asioita.

Tärkeä osa hänen tekniikkaansa ja soundia ovat myös ohuet plektrat. Hän soittaa pääosin 0,6 mm paksuisilla plektroilla. Syy tälle on ensinnäkin se, että aggressiivisesti soittaessa hänen kätensä väsyisi liikaa. Paksuilla plektroilla soittaessa hänen tekniikkansa ei soundaisi läheskään niin hyvältä, koska kielen ”läpi” soittaessa paksu plektra ei mene läheskään niin sulavasti kielen ”läpi”, ja paksu plektra kuulostaa siksi huonommalta. Toinen tärkeä syy on myös se, että ohut plektra toimii osittain myös hyvänä kompressorina. Vaikka hän soittaisi äärimmäisen kovaa, ohut plektra taipuu kuitenkin tämän mukana ja

soundin äänenvoimakkuus pysyy lähes samana, kun normaalimmalla voimakkuudella soittaessa. Ohuet kielet myös soundaavat paremmalta ohuen plektran kanssa kuin paksun plektran kanssa. Paksun plektran kanssa plektra ei anna läheskään niin helposti periksi ohuen kielen kanssa, kuin paksumman, joten se venyy enemmän ja soundi on epätasapainoinen koko basson äänialueella. Ohuen plektran taipuminen myös mahdollistaa sen, että hän voi soittaa jokaista kieltä samalla tuntumalla, mutta soundi on silti tasalaatuinen (6:19).

Nollyn särösoundi on myös ollut todella vaikutusvaltainen. Muistan, kun näin hänen livevideonsa Make Total Destroy -kappaleesta (Adam Nolly Getgood, 2012). Silloin en vielä tiennyt, miten muodostetaan laadukas bassosärösoundi, mutta tuon videon jälkeen tutustuin Nollyn tuotantoon enemmän. Selvisi, että hän käyttää Darkglass Electronicsin B7K -säröä ja Dingwallin bassoja. Kerron molemmista myöhemmin tarkemmin luvussa 4, mutta periaatteena kyseisissä soittimissa hänellä on se, että B7K:lla hän voi tuoda basson puhdasta soundia särön mukana niin, että basson matalat taajuudet eivät mene sekavaksi ja mutaisiksi, mutta yläpää on silti hyvin selkeästi säröllä. Dingwallin bassot ovat multiskaalaisia (kuvio 4) eli jokaisella kielellä on oma pituus. Tällä tavalla paksummat kielet pysyvät paremmin vireessä koko kaulan mitalta ja koska kieli on pidempi, se on myös tiukempi ja soi selkeämmin (Johnson 2012).

Nolly on myös ammattilainen miksaajana, joten hänen bassosoundistaan löytyy hyvinkin tarkkaa tietoa, miten se on tuotettu. Hänellä on "Nail The Mix" -opetusvideo, jossa hän kertoo miten hän miksa bassosoundin. Pohjana bassoraidassa, jota hän tässä miksa on hyvin ja tasapainoisesti Dingwall-bassolla soitettu suora linjasoundi (DI). Heti aluksi hän nostaa yläpäää vähän, koska DI:ssä ei nostettu juurikaan. Hän päätyi 7500 hertsin nostamiseen, mutta nämä ovat aina tapauskohtaisia (URM Academy, 2016). Seuraavaksi hän kompressoi DI:n. Tavoitteena kompressorilla on, että hän tasaa soundia. DI:tä soittaessa hänellä on kylläkin aina tavoitteena saada mahdollisimman tasainen soundi, mutta kompressorilla saa vielä tarkemmin tasoitettua DI:n. Hän kompressoi nopealla attackilla (kuinka nopeasti kompressorilla kestää kompressoida signaali) ja 4:1 suhteessa (jokaista 4db kohden kompressorilla nostaa ulostuloa 1db:llä) (3:17).

Tämän jälkeen hän laittaa säröä DI:hin. Hänen käyttämänsä Fabfilterin Satin -efektillä hän pystyy päättämään täysin, mitkä taajuudet hän säröttää ja kuinka paljon. Hän päätyi säröttämään n. 300 hertsistä ylöspäin ja hän miksa signaalia vähän niin, että puhdas

säröttämätön soundi on myös osittain mukana ([7:43](#)). Särön jälkeen hän laittaa kaappi-simulaattorin (Ampegin SVT kaappiin perustuvan Redwireziltä) DI:lle, josta hän ottaa EQ:lla huonot taajuudet pois ([8:08](#)). Kaappisimulaattori poisti paljon ylätaajuuksia, joten hän nostaa huomattavasti ”presenceä” (tämä nostaa ylä- ja keskitaajuuksia sillä tavalla, että soundista tulee eläväisempi).

Lopuksi hän leikkaa vielä alakeskitaajuuksia ja nostaa yläpäättä melko reilustikin, koska vaikka kaappisimulaattori on hänen mielestään hyvä, on siinä silti paljon taajuuksia, jotka hän haluaa korjata. Viimeisenä huomiona tästä on, että koko soundinhakuprosessi on todella tapauskohtainen. Tässä videossa kuitenkin tulee hyvin selville hänen lähestymisensä bassosoundiin ja nämä ovat varmasti sovellettavissa live-tilanteisiin, kunhan ottaa kaikki poikkeustapaukset aina huomioon, kuten tilan, soittimen, vahvistimen ja efektit mitä on käytettävissä.

Yhteenvetona Nollystä on, että hänen plektratekniikkansa on hyvin uniikki ja mielestäni jopa innovatiivinen. Itse ennen kuin tutustuin Nollyn soundiin kuvittelin aina, että bassoa kannattaisi soittaa paksuilla plektroilla paksujen basson kielien takia ja kitaramaisella oikean käden tekniikalla. Nollyyn tutustuessa kuitenkin huomasin, että hänen tekniikassaan on todella hyviä ideoita ja koin heti hänen soittotyylinsä omakseni plektrasoittoon. Sain paljon aggressiivisemmän ja tasalaatuisemman soundin ohuilla plektroilla ja slapyylisellä soitolla, joka mielestäni soundaa juuri sellaiselta mitä nykyaikaisessa metallimusiikissa kaivataan. Hänen ansiostaan löysin myös Dingwallin bassot ja Darkglassin säröt, jotka ovat muodostuneet viime vuosien aikana jopa standardeiksi nykyaikaisessa metallissa. Hän myös julkaisi vuoden 2021 alussa Darkglassin kanssa yhteistyössä särön ”Aggressively Distorting Advanced Machine”, joten Darkglass on suurella osalla hänen soundiaan vieläkin ([Darkglass Electronics](#)).

4 Soittimet ja efektit

Tässä osiossa kerron pääasiassa kahdesta tärkeästä nykyaikaisen metallimusiikin bassosoundin välineestä, Dingwallin bassot ja Darkglass Electronicsin efektit. Molemmat

ovat viime vuosikymmenellä kehittyneet mielestäni jopa tyyllilajin standardeiksi. Edellisessä osiossa tutkimani basisteista jokainen käyttää edes toista edellä mainituista.

4.1 Dingwall Guitars

Dingwall-merkkiset bassot ovat kanadalaisia multiskaalaisia bassoja. Dingwall-bassojen perustaja Sheldon Dingwall kertoo, että hän oli pohtinut viisikielisten bassojen B-kieliä ja miten niitä voisi parantaa. Hän lähestyi sitä pianon kautta ja selvitti, miten pianon kielen pituus vaikuttaa matalien kielten harmoniseen sisältöön. Tämän jälkeen hän näki Guitar player Magazinessa Ralph Novakin multiskaalaisen kitaran, jonka ansiosta hän tajusi mitä hänen pitää tehdä. Hieman myöhemmin hän tapasi Novakin ja he sopivat, että Dingwall saisi valmistaa multiskaalaisia bassoja. Vuonna 1993 Sheldon Dingwall toi NAMM-tapahtumaan ensimmäisen multiskaalaisen bassonsa esille ([Dingwall guitars](#)).

Kuvio 4. Dingwall "Nolly" signature basso, NG4

Dingwallin multiskaalaisuus on kuin tehty nykyaikaiselle matalalle viritetylle metallille. Normaaliskaalaiset bassot ovat 34-tuumaisia ja pitkäskaalaiset ovat 35 tuumaa. Dingwallin multiskaalaisuudessa G-kieli on 34 tuumainen, mutta B-kieli on jopa 37 tuumaa. Tällä tavalla G-kielen soundi on samanlainen kuin tavallisissa bassoissa, mutta B-kieli soi huomattavasti paremmin kuin esimerkiksi 34-tuumaisessa bassossa. Tämän huomasi myös Adam "Nolly" Getgood, joka Peripheryyn liittymisestä asti on käyttänyt Dingwallin bassoja. Nolly halusi basson, jolla pääsee matalalle, soundin pysyessä silti selkeänä. Hän mainitsee haastattelussa, että monien bändien basistit tyytyivät siirtymään

samaan oktaavialaan kitaristien kanssa, mutta hän halusi säilyttää saman tavallisen oktaavisuhteen kitaristien kanssa (Getgood, A., Dingwall S. [Videohaastattelu](#)). Noin kaksi vuotta Dingwallin Combustion -mallisten bassojen käytön jälkeen, Nolly ja Dingwall tekivät yhteistyössä bassomallin NG. Tämä basso perustuu Combustion-malliin, mutta perinteisen kaula- ja tallamikin sijaan bassossa on tallamikrofoni ja keskimikrofoni, jotka sarjaan kytkettynä tuottaa vahvan keskialueen soundin. Näissä bassoissa on myös Darkglass Electronicsin valmistama etuaste. NG-mallin bassoista on tullut todella suosittuja nykyaikaisessa metallissa Nollyn innovatiivisen soundin ja Dingwall-basson multiskaalaisuuden ansiosta.

4.2 Darkglass Electronics

Darglass Electronics on Chileläisen Douglas Castron perustama bassopedaaleja valmistava yritys, joka sijaitsee Helsingissä. Hänen ensimmäinen valmistamansa ”overdrive”-särö *Microtubes B3K* ja etuaste *Microtubes B7K* (kuvio 5) olivat heti menestyksiä (Roberts, J. 2017). Säröissä mahtavaa on se, että särö ei puuroudu matalilla taajuuksilla juurikaan, ja Blend-säädöllä saat säädettyä kuinka paljon basson puhdasta signaalia tulee efektistä läpi. Tällä tavalla saa hyvinkin aggressiivisen särösoundin bassolle luopumatta bassolle oleellisista alataajuuksista.

Kuvio 5. B7K Ultra -pedaali

Darkglass Electronicsin pedaalit ovat nousseet viime vuosikymmenenä suureen suosioon metallimusiikissa. Amos Williams, Jon Stockman ja Adam "Nolly" Getgood jokainen käyttävät Darkglassin tuotteita. Amos Williams käyttää paljon Darkglassin kompresso-reita ja säröjä jokaisessa soundissaan, aina kun niitä tarvitsee. Jon Stockman äänitti koko Asymmetry-levyn B7K-etuasteella, jonka jälkeen hän loi Darkglassin kanssa yhteistyössä Alpha Omega -särön, jota hän käyttää nykyään. Adam "Nolly" Getgood äänitti myös koko Periphery II levyn B7K:lla, mutta on ainakin studiotyöskentelyssään nykyään siirtynyt enemmän täysin digitaaliseen maailmaan, mutta uusi Nollyn ja Darkglassin yhteistyössä valmistama pedaali on varmasti hänellä tulevaisuudessa käytössä. Omistan itsekin pari heidän säröistään. Hankin ensimmäisenä Microtubes B7K:n joka mullisti oman käsityksen bassosäröstä. Minulla oli aina ollut ongelmia saada hyvä "komppi-soundi" särön kanssa, kun en omistanut säröjä, joista saa puhdasta signaalia ulos samaan aikaan särön kanssa. B7K:n ansiosta kuitenkin ymmärsin heti mitä tarvitaan, jotta saadaan vakuuttava bassosärö metallimusiikkiin

5 Soundien analyysi

Tässä osiossa analysoin näitä kolmea eri soundia mitä edellisissä osissa toin esille. Koen, että näitä tutkimalla jokainen saa itselleen todella vakuuttavan soundin tähän tyyliin. Kaikki on kuitenkin loppujen lopuksi subjektiivista, mutta koitan mahdollisimman hyvin perustella näitä soundeja, jotta voisi löytyä edes jotain objektiivista lähestymistä bassosoundiin. Analysointini tässä kappaleessa on myös melkein täysin omaan kuulemaani varautuvaa aiemman tutkimani tietoon pohjaten.

5.1 Tesseract – [Messenger](#)

Valitsin tämän kappaleen Amos Williamsilta, koska mielestäni tämä edustaa hyvin hänen puhdasta slap-soundiaansa modernien ja matalien särökitaroiden kanssa. Youtubesta

löytyy Williamsin "Bass Playthrough" tästä kappaleesta sekä transkriptio, joka auttaa analysoinnissa paljon ([Tesseract 2015](#)). Analysoin kuitenkin myös studioversiota, koska niissä on pieniä eroja, ja mielestäni bassosoundi on studioversiossa paremmin istutettu miksaukseen.

Williams käytti tähän aikaan Warwickin Thumb -bassoa. Tämän basson soundi on todella uniikki, mutta hän käyttää nykyään Kieselin signature -bassoja sekä Ibanezin bassoja, joten Warwick ei ole yksinään se mikä tekee hänen soundistaan uniikin.

Bassosoundi on selvästi ilman säröä suurimmalta osalta biisiä soitettu. Kertosäkeessä ([1:02](#)) on säröä käytetty kuitenkin. Tuossa playthroughissa en ole täysin varma, onko hänellä särö käytössä, mutta studioversiossa kuulee selvästi eron säkeistön bassosoundiin. Soundista muuttuu heti paljon aggressiivisempi. Uskon, että tämä särö on muodostettu Plugin-säröillä ylätaajuuksia säröttämällä, kuten tässä Tesseractin kitaristin ja miksaajan videolla ([Acle Kahney. 2017](#)).

Säkeistöt ovat siis puhdasta bassosoundia. Tästä soundista tulee itselle mielikuva siitä, että bassosoundi on saatu sellaiselle taajuudelle juuri, ettei se kilpaile kitaroiden kanssa ja se on hyvin "paikannettavissa" kuten Williams mainitsi aiemmin mainitsemassani videohaastattelussa. Soundista kuulen itse, kun varsinkin tiedän, että Warwickin bassoa on käytetty. Soundia on vaikea kuvailla tarkasti, mutta jos jotain osaan sanoa niin siinä on oma uniikki tietyn alakeskitaajuuden korostus, sekä ruusupuuotelaudan pehmeys (Guitar Gopher. 2021). Hänen slap-tekniikkansa tuo myös tarvittavan aggressiivisuuden puhtaaseen bassosoundiin.

Soundin lähes täydelliseen replikointiin tarvitsisi siis joko Warwickin basson, tai sitten ruusupuuotelaudallisen basson aktiivi single-coil -mikeillä. Kuitenkin tämän soundin hyväksi tekevä piirre on se tietyn alakeskitaajuuden nostaminen, ei liiallinen soundin kirkkaus, hyvin tasapainoinen soundi, sekä hyvällä tekniikalla soitettu slap-soundi. Kerron seuraavassa replikointiosuudessa (luku 6.1) mihin lopputulokseen omalta osalta tulini, mutta tämä on tämänhetkinen hypoteesi.

5.2 Karnivool – [Simple boy](#)

Valitsin tämän kappaleen Jon Stockmanilta siksi, että biisi alkaa hyvin selkeällä basso-riffillä, jossa tulee suoraan ilmi hänen soundinsa.

Jon Stockman käyttää myöskin Warwickin bassoja. Tämän kyllä tarkalla korvalla kuulee, varsinkin jos tietää asiasta etukäteen, mutta hänen massiivisen särönsä ansiosta se ei ole ihan niin karakteristinen soundi kuin Williamsilla. Sen kuitenkin kuulee selkeästi, että basso on melko tumma soundiltaan sekä sitä tiettyä alakeskitaajuutta myös on soundissa.

Stockmanilta löytyi YouTubesta Bass Playthrough kappaleesta "Goliath", joka on samalta albumilta kuin Simple Boy. Tämän albumin äänittämisen aikoihin kyseisien kappaleiden särösoundi ei varmaankaan ollut täysin sama, koska haastattelussa hän mainitsi, että jokaisen kappaleen soundi oli rakennettu erikseen. Tämän "playthroughin" ([Dark-glass Electronics. 2017](#)) soundi on kuitenkin hyvin lähellä hänen nykyistä soundiaan, kun se on tehty hänen signature-säröllään alpha-omega. Tältä videolta näkee myös hänen asetuksiaan ja taajuuskorjauksiaan. Oma korvani Simple Boysta kertoo, että basson omaa puhdasta soundia on melko paljon mukana tuon särön kanssa. Keskitajuutta myös löytyy soundista ja yläpäättä on varmaankin nostettu jonkun verran, koska Warwickin basso ei mielestäni ihan noin terävä ole. Goliath-videosta näkee, että keski- ja ylätaajuukisa on nostettu ja blend-nuppi on n. kello kymmenessä, joka tarkoittaa että puhdasta soundia on melko paljonkin jopa mukana. Pedaalista on myös "growl" ja "bite" asetukset päällä, joista ensimmäinen nostaa alataajuuksia ja jälkimmäinen ylätaajuuksia.

Tätä soundia replikoidakseen olisi hyvä omistaa Alpha-Omega -särö. Muutkin säröt kelpaavat varmasti kyllä, mutta niillä on sitten itse osattava tuottaa massiivisempi soundi kuin esimerkiksi Darkglassin B7K. Basso myös olisi aina täydelliseen replikointiin hyvä olla Warwickin basso, mutta jos oikean särön omistaa, niin bassolla ei ole ehkä niin suurta merkitystä, kunhan ei ole liian kirkas puhdas soundi ja Warwickille ominaista keskitaajuutta yrittää löytää.

5.3 Periphery – [Prayer Position](#)

Valitsin tämän kappaleen siksi, että pääriffi on hyvin selkeä sekä tästä löytyi myös Nollyn tekemä ”Playthrough” youtubesta ([Periphery. 2016](#)), josta kuulee hyvin hänen soundinsa sekä näkee tarkalleen minkälaisella tekniikalla hän soittaa.

Videosta käy ilmi, että hänellä on darkglassin Super Symmetry -komperssori sekä B7K-särö käytössä. Itsekin olisin ainakin särön osannut arvata, koska hän käyttää sitä hyvin paljon studiotilanteissa. Hän myös käyttää hänen signature Dingwall bassoaan. Tässä bassossa on hyvin selkeä ja melko kirkas soundi.

Tämän kappaleen bassosoundia ei tarvitse sen enempää tässä kohtaan analysoida, koska melkeinpä kaikki, jota aiemmin olen hänen tyylistään kertonut, pätee tähänkin. Replikointiosuudessa kerron sitten tarkemmin, mihin tulokseen omilla välineilläni ja taidoillani päädyn.

6 Ääninäytteet

Tässä osiossa esittelen omia äänityksiä edellisistä esimerkeistä ja yritän imitoida mahdollisimman hyvin heitä. Tämä jälkeen yritän toteuttaa näitä soundityylejä omissa sävellyksissä, jotta voisin tulla siihen tulokseen, että tiedän itsekin miten nämä toteutetaan käytännössä.

Tässä on linkki [Soundcloud soittolistaan](#), jossa ovat kaikki ääninäytteet. Laitan vielä erikseen jokaisen ääninäytteen linkin, kun kerron niistä enemmän.

6.1 Tesseract – Messenger

[Miksaamaton, Di bassosta.](#)

[Miksattu](#)

Tämän kappaleen soundista tiesin siis sen, että siinä on käytetty Warwickin bassoa. Williamsin playthrough-videosta, kappaleen studioversiota kuunneltuani ja hänen omasta suhtautumisestaan särösoundiin bassossa tulin siihen tulokseen siis, että säkeistö on soitettu puhtaalla slap-bassosoundilla.

Haasteena tämän soundin replikoinnissa oli se, että en itse omista vastaavaa bassoa ja Warwickin soundi on kuitenkin melko uniikki. Käytin Kiesel-merkkistä bassoa, jossa on loimuvaahteraotelauta Warwickin ruusupuuotelaudan sijaan. Kiesel-bassossani on kuitenkin Williamsin soundin replikointiin se hyvä puoli, että hän käyttää nykyään signature Kiesel -bassoansa, jossa on myös loimuvaahteraotelauta, joten soundini on lähempänä hänen nykyistä soundia.

Kuvio 6. Amos Williamsin Kiesel Vader AW5

Oma mieltymykseni Warwickin soundista on se, että se on melko tumma ja jotain tiettyä alakeskitaajuutta siellä on mielestäni mukana enemmän. Bassoni omaa soundia säädin niin, että mikrofoniinuppi oli käännetty hieman kaulamikin puolelle tuomaan paksumpi soundi. Nostin bassoni eq:sta vähän bassoa ja trebleä. Williamsin soundista kuulee, että yläpää on melko kirkas. Tämän lisäksi leikkasin bassostani keskitaajuutta jostain 400 hertsin alueelta. Williams sanoi aiemmin viittaamallani videolla, että hän leikkaa livetilan-teessa eq:lla vähän 500 hertsin kohdalta. Koin kuitenkin, että oman bassoni huono keskitaajuus oli tuolla 400 hertsin alueella.

Tämän jälkeen miksasin audioraitaa vähän Logic Pro X -sovelluksessa. Ensiksi käytin eq:ta, jolla leikkasin lisää n. 400 hertsin alueelta. Tämän jälkeen nostin n. 300 hertsin alueelta, koska koin tämän tuovan ehkä vähän Warwickin tyyliä soundiini. Se ei kuitenkaan pidä juurikaan paikkaansa, mutta tällä myös toin sitä alataajuutta, jolla basso erottuu kitaroista ja slap-soundin peukalolyönnit tulevat hyvin esiin myös tuolla taajuudella. Lopuksi kompressoisin vielä jonkun verran 4:1 pääosin Nollyn tyylin mukaan, koska koin sen hyväksi tyyliksi kompressoida metallimusiikissa.

Kuvio 7. EQ-pluginin asetukset

Kuvio 8. Kompressorin asetukset

Mielestäni sain melko hyvän puhtaan slabbassosoundin, jonka luulin erottuvan hyvin kitaroiden joukosta. En kuitenkaan pystynyt testaamaan soundiani kitaroiden kanssa, joten tämä jää olettamukseksi. Itsessään soundi on kuitenkin mielestäni kohtuullisen mukava.

6.2 Karnivool – Simple Boy

[Logic Pro X:n mennyt signaali](#)

[EQ:tettu ääniraita](#)

Tässä ääninäytteessä käytin myös Kieselin bassoa, koska Stockmankin käyttää Warwickin bassoja ja omista bassoistani pääsen sillä sitä soundia lähimmäksi. Melko kaukana se Warwickista silti on vielä, mutta tärkeintä tässä on Stockmanin särösoundi. Bassoni säädöt ovat melko samanlaiset kuin Messengerissä, mutta nostin bassoa soittimesta vähän vähemmän ja mikit ovat keskiasennossa, eli molempia mikkejä yhtä paljon.

Kuvio 9. Warwick Thumb-6

Kopioin pohjan särösoundiin ja EQ:hun Stockmanin Goliath-playthroughista. Tämän jälkeen laskin vähän trebleä ja leikkasin alakeskitaajuutta. Videolla oli käytössä Alpha-Omega -pedaali, jossa on EQ myös mukana. Omistan itse Alpha-Omicron -pedaalin, joka on sama särö ilman EQ:ta. Ratkaisin tämän eron sillä, että käytin B7K-pedaalistani pelkkää EQ:ta ja tämän jälkeen laitoin signaalin Alpha-Omicroniin. Halusin myös säröä ennen kompressoida signaalin, joten Logicin plug-in -EQ:n sijaan käytin omaa EBS-multicomp -kompressoria. Kopioin aluksi Alpha-Omegan särösoundin, jonka jälkeen säädin sen Simple Boy'n levyversion ja Goliath-playthroughin välimaastoon. Simple Boyssä särö oli mielestäni aggressiivisempi ja isompi. Halusin kuitenkin soundin olevan lähempänä hänen nykyaikaistaan soundia, joten päädyin tähän lopputulokseen.

Kuvio 10. Kompessori

Basso

Alakeskitaajuus (500 Hz)

Yläkeskitaajuus (3000 Hz)

Ylätaajuus

Kuvio 11. B7K-pedaalin EQ

Kuvio 12. Alpha-Omicron pedaalin asetukset

Kuvio 13. EQ-pluginin asetukset

Huomasin ääninäytettä tehdessäni, että Stockmanilla täytyy olla melko aggressiivinen ote bassoonsa. Kevyesti tai normaalisti soittaen soundi ei säröytynyt samalla aggressiivisella tavalla mitä soundista kuvittelen, joten jouduin soittamaan hyvinkin aggressiivisella tuntumalla. Tämän saavutin sillä, että sormieni liike lähti ennemminkin olkapäästä kuin itse sormesta. Tällä tavalla sain kovan ”attackin” soittooni ilman, että venytin kieliä liikaa epävireeseen sormilla vain ”nyppimällä”. Käytin vähän samaa ideaa kuin Nollyn plektratekniikassa mutta sormilla. Tällä tyyliillä myös Iron Maidenin Steve Harris soittaa bassoa, mutta tekniikkani ei ollut ehkä ihan niin äärimmäinen kuin hänellä.

Stockmanin soundi on niin uniikki, että oli todella vaikea saada replikoitua tätä. Mielestäni en päässyt ihan samaan tulokseen, mutta kuitenkin niin lähelle, että saan vakuuttavan Karnivool-soundin. Soundi on loppujen lopuksi hyvinkin bassoinen, joten en suosittele käyttämään tätä dominoivien ja vahvojen kitarasoundien kanssa. Tämä tyyli on kuitenkin mielestäni täydellinen tilanteeseen, jossa kitaristit eivät ole ihan tavanomaisia metallikitaristeja ja basisti haluaa olla isossa roolissa.

6.3 Periphery – Prayer Position

[Mikrofonien kolmosasennon puhdas DI](#)

[Mikrofonien kolmosasennon miksattu raita](#)

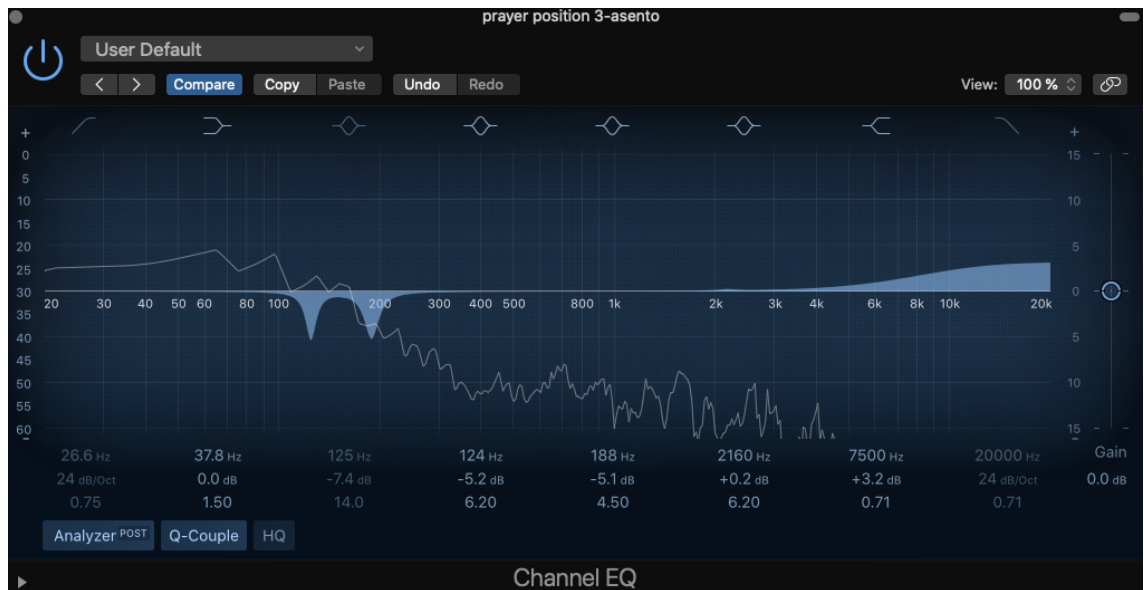
[Mikrofonien nelosasennon puhdas DI](#)

[Mikrofonien nelosasennon miksattu raita](#)

Tämä oli itselleni ylivoimaisesti vaikeinta toteuttaa. Olettamukseni oli, että Darkglassin B7K-säröllä ja Dingwallin bassolla pitäisi päästä todella lähelle Nollyn soundia. Tämä kuitenkin osoittautui huomattavasti vaikeammaksi, koska Nolly on studioammattilainen ja on varmasti käyttänyt monenlaisia eri konsteja saadakseen soundinsa täydelliseksi. Omat kykyni ja tietotaitoni ei riittänyt saamaan soundiani ihan Nollyn tasoiseksi, mutta sain kuitenkin hänen vinkeillään mielestäni hyvän soundin, joka monelle menisi läpi ”Nollyn” soundina. Omaan korvaan soundini kuitenkin kuulostaa enemmän Darkglass B7K:lta kuin Nollyltä.

Dingwallin bassoissa mikit valitaan neljävaiheisellä kytkimellä, joissa ensimmäisessä asennossa on pelkästään kaulamikrofoni käytössä, toisessa asennossa kaulamikrofoni ja tallamikrofoni ovat rinnakkain kytketty, kolmannessa asennossa molemmat mikit ovat sarjaan kytketty ja neljännessä on pelkästään tallamikrofoni käytössä. Olen aina itse kokenut, että toisessa asennossa kaikki on kuulostanut paremmalta, koska soundi on bassoisin ja isoimman kuuloinen. Huomasin äänittäessä kuitenkin, että se ei ole kaikista parasta tähän soundityyliin. Kolmannessa ja neljännessä asennossa soundi oli paljon keskittyneemmän kuuloinen ja tätä tarvitaan mielestäni Nollyn soundiin. Aiemmin viittaamalla videohaastattelullakin Sheldon Dingwall sanoi, että Nolly haluaa keskittyneemmän soundin, ja käyttääkin signaturebassossaan kolmosasentoa. Tähän en kuitenkaan voi täysin tukeutua, koska oma Dingwallini on Combustion 5 -mallia, joka on vähän erilainen verrattuna Nollyn malliin. Tästä johtuen koin, että bassoni mikrofoni nelosasennossakin soundini kuulosti melko hyvältä, joten äänitin molemmilla vaihtoehdoilla myöhemmä vertailua varten.

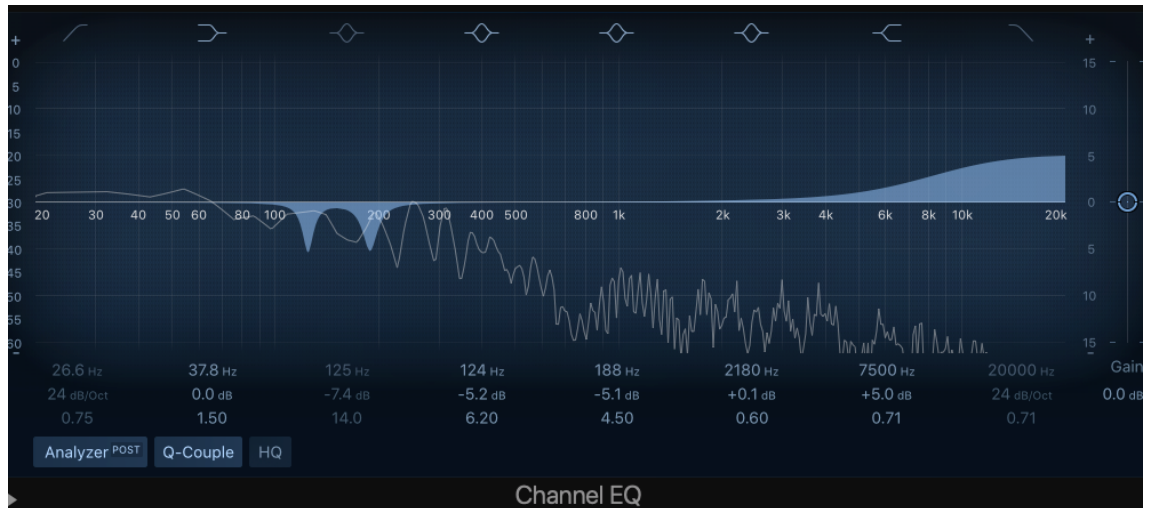
Yritin jokseenkin noudattaa aiemmin viittaamaani Nollyn bassonmiksausvideon neuvoja bassosoundin muodostamiseen. Välineeni olivat kuitenkin paljon rajatummat, mitä Nollyllä oli videossa, joten lopputuloskin vähän mielestäni kuulostaa siltä. Aluksi kuitenkin yritin saada bassosta itsestään hyvän lähtösoundin aikaan. Leikkasin bassosta vähän keskitaajuutta ja nostin bassoa ja trebleä. Tämän jälkeen Logicissa nostin yläpäättä n. 7500 Hz, kuten Nolly teki videolla ja koin tämän myös hyväksi. Samalla leikkasin alakeskitaajuuksista mielestäni huonoja taajuuksia. Tämän jälkeen kompressoitin puhtaan soundin 4:1 nopealla "attackilla". Tässä vaiheessa soundi oli mielestäni vielä hyvinkin lähellä Nollyn puhdasta soundia.

Kuvio 14. EQ-pluginin asetukset mikit kolmosasennossa

Kuvio 15. Kompessorin asetukset mikit kolmosasennossa

Kuvio 16. EQ-pluginin asetukset mikit nelosasennossa

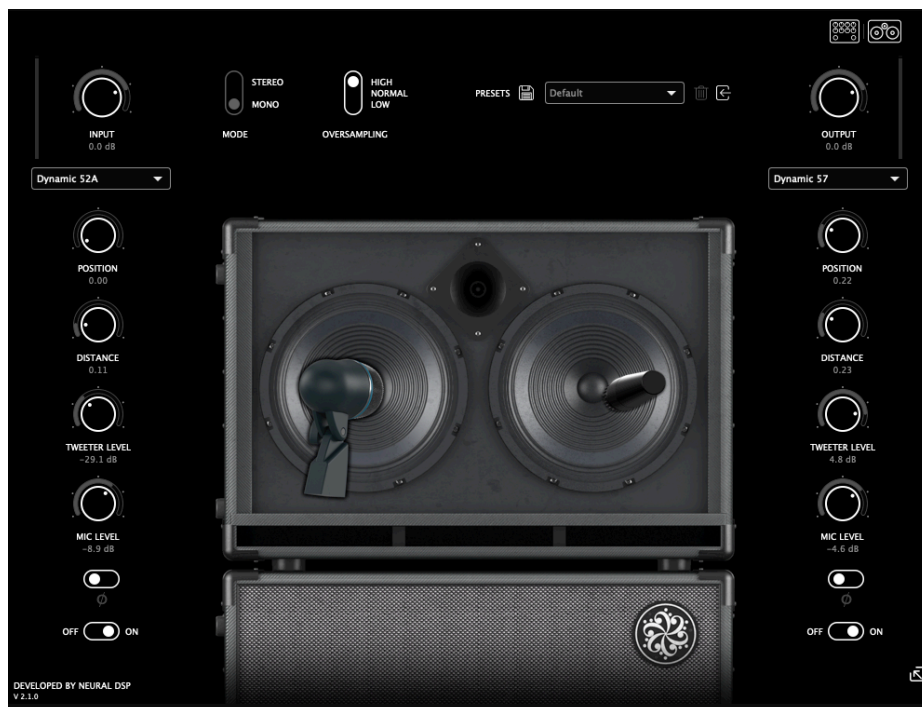
Kuvio 17. Kompessorin asetukset mikit nelosasennossa

Särövaiheessa huomasin, että en saa millään samaa soundia mitä Nollyn ”playthroughissa” tai miksausvideolla on. En osaa sanoa, mikä tarkalleen on erona, mutta mielestäni soundini ei ole lähellekään niin keskittynyt mitä Nollyllä. Huomasin kui-

tenkin, että mikrofoniin nelosasennossa sain soundini kaikista lähemmäksi Nollyä. Käytin säröön Darkglass B7K -särön plugin-versiota, jonka on valmistanut Neural DSP. Pluginissa on mukana kaappimallinnus, joka oli suuri osa sitä, että pääsin edes jokseenkin lähelle Nollyn soundia.

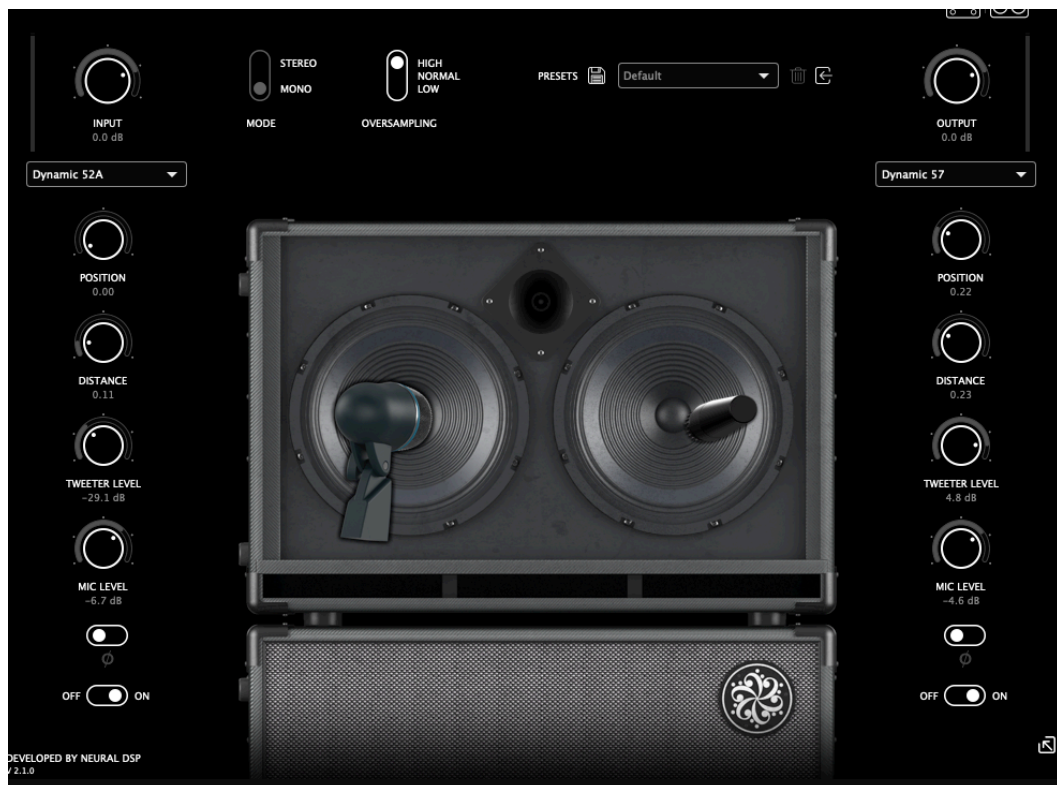
Kuvio 18. B7K-mikrofonit kolmosasennossa

Kuvio 19. Kaappimallinnus, mikrofonit kolmosasennossa

Kuvio 20. B7K, mikrofonit nelosasennossa

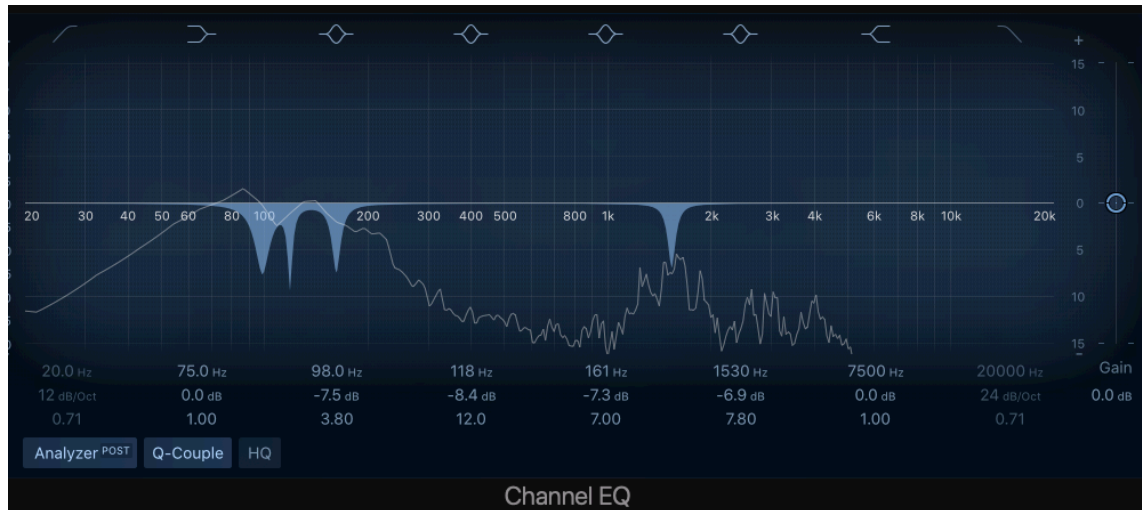
Kuvio 21. Kaappimallinnus, mikrofonit nelosasennossa

Olen käyttänyt B7K:n pedaaliiversiota aiemmin hyvinkin paljon ja saanut mielestäni todella hyviä metallibassosäröjä sillä. Olen kokenut ennen, että blend-nuppi kannattaa olla sormilla soittaessa n. kello yhdessä ja plektralla kello kymmenessä tai yhdessätoista, koska puhdas soundi särön mukana on tuonut selkeän bassotaajuuden soundiin mukaan.

Nollyn soundia replikoidessa huomasin kuitenkin, että hän käyttää mielestäni loppujen lopuksi melko vähän puhdasta soundia särön mukana. Miksausvideollaankin hän särötää kaiken 300 Hz ylöspäin. En saanut mitenkään Nollyn tyylistä särösoundia ilman, että blend-nuppi oli lähellä maksimia. Soundissa on siis puhdasta soundia jonkun verran mukana, mutta soundi on silti hyvinkin säröinen.

Olisin itse kuvitellut, että näin paljon säröä kamppailee taajuuksista kitaroiden kanssa, eikä ole itsessäänkään selkeä kokonaisessa miksausksessa. Tulin kuitenkin siihen tulokseen, että hänen soundinsa on niin keskittynyt ja selkeä, että tämä särön määrä toimii silti hänellä hyvin. Päädyin siis laittamaan myös melko paljon säröä soundiin. Tämän jälkeen nostin vähän yläkeskitaajuutta ja bassoa pluginilla, sekä laskin 250 Hz kohdalta alakeskitaajuutta. Seuraavaksi säädin oman mieltymyksen ja Nollyn miksausvideota veraten kaappimallinusta, mutten paljoa kuitenkaan pluginin perusasetuksesta poikennut.

Kaappimallinuksessa tuli paljon mielestäni huonoja alakeskitaajuuksia, joten yritin korjaila näitä EQ:lla tämän jälkeen. En mielestäni onnistunut tässä täydellisesti, mutta ammattilaismiksaaja pystyisi sitä oletettavasti siivoamaan. Itse puhtaaseen DI-soundiinkin saattoi jäädä jotain epätarkkuutta, tai jopa omassa soittoni puhtaudessa oli kehitettävää, mutta tämä lopputulos mielestäni oli kuitenkin tätä työtä varten tarpeeksi hyvä. Liivetilanteessakaan näitä ei pakolla edes pystyisi korjaamaan, joten käytin vain kohtuullisen määrän aikaa soundin loppuviimeistelyyn.

Kuvio 22. Viimeinen EQ mikit kolmosasennossa

Kuvio 23. Viimeinen EQ, mikrofonit nelosasennossa

Lopputulokseksi sain mielestäni hyvän säröbassosoundin plektralla soitettavaksi, mutta kuten aiemmin mainitsin, se kuulostaa itselle enemmän Darkglassin B7K:lta kuin Nollyn säröltä. Tämä kaikki kuitenkin pohjautuu Nollyn soundille ja hänen vinkeilleen, sekä vanhimmissa Nollyn soittamissa live-videoissa Peripheryn kanssa hänen soundinsa kuulostaa ehkä myös enemmän tältä. Hänen studiotaitonsa on kehittynyt viime vuosina niin paljon, että tällä työmäärälläkään en pysty pääsemään vielä siihen tasoon. Lopputulokseni on kuitenkin mielestäni tarpeeksi todella hyvän ”djent”-soundin pohja ja tätä tyyliä tavoittelevien basistien hyvä lähtösoundi plektralla soittaessa.

7 Omat sävellykset

Tässä osiossa yritän käyttää kaikkia edellä mainittuja soundityylejä omista sävellyksistäni, jotta koen ymmärtäväni täysin missä niitä kannattaisi käyttää. Äänitykset ovat demotasoisia, eli eivät ole vielä studioäänitetasoisia tai ammattitasoisia. Halusin soittaa kitarat näihin sävellyksiin myös, koska koen niiden olevan olennainen osa kokonaisuutta ja tässä osiossa haluan kuulla bassosoundit kontekstissa. Kitarasoundit eivät ole mielestäni parhaimpia, koska en ole kitaristi enkä osaa soittaa kitaraa hyvin. Kitarani myös on noin sadalla eurolla ostettu Ibanezin Gio-merkkinen, joten tästä kitarasta ei myöskään kovin laadukasta soundia tai hyvää virettä saa ainakaan minun taidoillani. Koin kuitenkin kokonaisuuden olevan tärkeämpää kuin hyvän kitarasoundin saavuttaminen, joten tällaisiin lopputuloksiin päädyin. Soundien erottuminen kitaroiden keskeltä toikin uusia näkökulmia näihin soundityyleihin.

[Linkki omien sävellysten soittolistaan](#)

7.1 Sävellys Amos Williamsin soundilla

[Linkki](#)

Käytin Williamsin soundia sävellyksessäni, jossa slap-soundi on suuressa osassa. Koin, että Williamsin soundin yksi merkittävimmistä tekijöistä on hänen slap-soundinsa. Mielestäni slap-osuudessa hänen soundinsa toimi todella hyvin, mutta muissa osioissa ehkä käyttäisin omassa sävellystyylissäni säröbassosoundia. Sävellyksen alussa olevan 16-osa bassolinjan soitin Messenger-kappaleen säkeistön jälkeisen osion (tätä ei ole Messenger-äänityksessäni) tyyllillä, jossa Williams soitti 16-osia peukalolla kahteen suuntaan plektramaisesti. Tämä kuulosti mielestäni kohtalaisen hyvältä, mutta normaalisti sormilla soittaessa tai plektralla soittaessa saa tiukemman ja tarkemman soundin, joka sopii tuplabassorumpukompin kanssa paremmin. Williamsin tyyli sopii mielestäni paremmin kevyempiin kohtiin, jossa halutaan silti 16-osa bassolinjaa. Slap-riffien jälkeen olevat riffit soitin normaalisti sormilla. Tämä kuulostaa mielestäni Dream Theater tyyliseltä bassosoundilta, joten se on mielestäni melko hyvä. Soittaisin itse kuitenkin tämän riffin bassosäröllä, mutta tämä on täysin minun oma mielipiteeni. Tämä riffi poikkeaa Williamsin soittotyylistä, mutta tavoitteenani oli vain soittaa hänen soundillaan omia sävellyksiäni.

Williamsin soundi toimii mielestäni loistavasti slap-bassosoundiin. Soundi toimii myös todella hyvin, jos haluaa puhdasta bassosoundia kappaleeseen. Soundia en käyttäisi tilanteissa, jos kappaleessa on nopeita riffejä tai todella aggressiiviset kitarasoundit, jotka soittavat matalta, mutta slap-soundi ei kuulu sävellykseen. Williamsin soundia käyttäisin siis tilanteissa, jossa kaipaen ”groovea” ja tiukkuutta bassosoundiin.

7.2 Sävellys Jon Stockmanin soundilla

[Linkki](#)

Käytin Stockmanin soundia sävellyksessäni, jossa ensimmäisessä riffissä halusin basson dominoivan ja johtavan kokonaisuutta. Soitin myös vähän pidemmälle sävellystäni, jotta kuulisin miten Stockmanin soundi istuu isomman kokonaisuuden keskelle. Ensimmäisessä riffissä soundi toimii mielestäni todella hyvin. Se kuulostaa juuri siltä, että basisti on tämän bändin keskipisteenä. Soundi kuulostaa matalien kitaroidenkin kanssa aggressiiviselta ja massiiviselta, eikä mielestäni tuki kokonaisuutta liikaa. Aiemmin Stockmanin soundia analysoidessani mietin, miten soundi toimisi matalien kitaroiden kanssa, mutta tässä tilanteessa se toimii hyvin. Tämän riffin jälkeisessä osiossa kuitenkin soundin massiivisuus ei mielestäni toimi kuitenkaan läheskään niin hyvin. Matalat pitkään soivat kitarat täyttävät kokonaisuutta niin paljon, että vähän rytmikkäämpi basso ei kuulosta niin tarkalta mitä olisin halunnut. Soundin massiivisuus ei tuo selkeyttä ison soundin seassa. Soundi ei kuitenkaan ole huono tässä, mutta ei myöskään mielestäni paras vaihtoehto. Soundi toimisi varmaan paljon paremmin, jos komppikitarat sovittaisi tekemään jotain aivan muuta.

Stockmanin soundi toimii mielestäni siis hyvin tilanteissa, jossa on bassolle paljon tilaa. Ensimmäisen riffin tyyllisissä rytmeissä se toimii myös, kun itse rytmissä on melko paljon taukoja ja ei ole nopeita juttuja. Voisin kuvitella, että nopeissa ja tarkoissa rytmeissä soundi ei myöskään toimisi niin hyvin, koska soundi ei ole kovinkaan artikuloitu. Käyttäisin siis tätä soundia tilanteissa, jossa basistille on annettu kitaroiden puolelta paljon tilaa, tai kappale koostuu suurimmalta osin ensimmäisen riffini tyyllisistä riffeistä.

7.3 Sävellys Adam ”Nolly” Getgoodin soundilla

Linkit: [Plektra 3.asento](#), [Plektra 4.asento](#), [Sormet 3.asento](#), [Sormet 4.asento](#)

Käytin Nollyn soundia sävellyksessäni, jossa halusin basson olevan eniten kitaroita tukemassa. Kappaleen kertosäkeessä (kohta, jossa kitarat soittavat aluksi pitkiä sointuja) on myös bassorummun kanssa soitettava nopea rytmi, joten oletin tämän soundin sopivan siihen parhaiten. Soitin tämän pätkän neljällä eri soundilla, mikrofonit kolmos- ja nelosasennossa plektralla sekä sormilla soittaen. Halusin kokeilla, miten Nollyn soundi toimii sormillakin soittaessa, kun itse soitan pääasiassa sormilla ja oletan monen muun basistin soittavan sormilla pääasiassa myös.

Nollyn soundi toimi mielestäni todella hyvin koko sävellyspätkään. Tämä ei myöskään ollut yllätys minulle, kun koen Nollyn soundin olevan kaikista yleishyödyllisin. Jokainen neljä vaihtoehtoa myös kuulostaa mielestäni hyvältä. Jokaisella on myös omat puolensa. Mikrofonien asentojen hyvät ja huonot puolet pätevät mielestäni sormilla sekä plektralla soittaessa. Kolmosasennossa soundi on pääasiassa bassoisempi ja tummempi, kun taas nelosasennossa hyvinkin yläkeskitaajuuspainotteinen ja erottuva. Plektralla soittaessa soundi oli pääasiassa aina terävämpi, mutta sormilla soittaessa koin kertosäkeen bassorytmin kuulostavan tarkemmalta. Omasta mielestäni sormilla soittaessa nopeamat rytmit yleisestikin kuulostavat tarkemmilta, joka on mielestäni hyvä asia.

On vaikea päättää, mikä näistä soundeista on mielestäni paras. Kolmosasennon plektarasoundi kuulostaa ehkä kaikista miedoimmalta, muttei mitenkään huonolla tavalla. Soundi plektralla on yleisesti metallisempi kuin sormilla. Sormilla kertosäkeistö kuulostaa mielestäni paremmalta, koska se on tarkempi ja tiukempi. Kuitenkin säkeistöissä kaipaankin ehkä plektran metallisempää soundia. Kolmosasennon mikrofonisoundi on ehkä turvallisempi valinta, mutta jos haluan erottuvan ja puskevan soundin, saattaisin valita nelosasennon. Lopputuloksena voisin sanoa, että itse valitsisin sormilla soiton ja mikrofonien kolmosasennon tätä soundia käyttäessä. Pidän siitä, että 16-osat kuulostavat tiukoilta, ja metallinen soundi ei ole mikään välttämättömyys. Stockmanin soundia käyttäessäni huomasin, että hitaistakin rytmeistä saa aggressiivisen sormilla, kunhan soittaa myös aggressiivisesti. Sama sormitekniikka olisi toiminut tämän sävellyksen säkeistöön varmasti todella hyvin.

8 Pohdinta

8.1 Työn tavoitteet

Työni tavoitteena oli tutkia, millainen on ajankohtainen ja hyvä bassosoundi metallimusiikissa. Halusin löytää muutaman eri soundityylin, jotta pystyisin saamaan hyvän bassosoundin kaikissa tilanteissa.

Tulokseni suurimmalta osin oli pääpiirteittäin mielestäni melko selkeitä ja omat oletukseni pysyivät melko samoina. Kuitenkin ”täydellisen” tai edes hyvän studiolaatuisen bassosoundin muodostaminen olikin yllättävän vaikeaa. Puhdas bassosoundi olikin mielestäni näistä helpoin muodostaa vakuuttavasti. Kuitenkin koen, että onnistuin luomaan tarpeeksi hyvän bassosoundin, jonka avulla livetilanteet ja treenitilanteet sekä esimerkiksi omat demonauhoitukset voi hoitaa hyvin. Studioissa kuitenkin antaisin vapaat kädet ammattilaiselle. Tämän työn tarkoitus on kuitenkin kertoa, miten muodostetaan hyvä metallibassosoundi basistin näkökulmasta, ja auttaa muita basisteja muodostamaan sellainen soundi, jos vaikka tausta on eri tyylilajista tai muuten kokee, ettei osaa muodostaa metallibassosoundia. Se on kuitenkin hyvin erilainen muihin tyylilajeihin verrattuna ja ”perinteiseen” puhtaaseen bassosoundiin kevyessä musiikissa.

8.2 Työn lopputulokset

Tutkin vain kolmea soundityyliä tässä työssäni, mutta koen sen olevan tarpeeksi kaikista tavallisimpiin tilanteisiin. Jos haluaa olla ainoastaan tukena kitaristeille ja täydentää yhtyeen soundia tulematta yksilönä paljoa esille, Adam ”Nolly” Getgoodin soundi on mielestäni täydellinen tällaiseen. Pohjimmaisena ideana tässä soundissa on hänen plektratekniikkansa ja bassosärö, jossa on mukana basson puhdasta soundia. Jos kuitenkin haluaa tavoitella samaa soundityyliä, muttei halua soittaa plektralla, sormillakin pärjää mielestäni todella hyvin. Itse olen aina soittanut sormilla metallimusiikkia ja pärjännyt mielestäni todella hyvin ja saanut muodostettua hyvän bassosoundin. Olen kuitenkin vuoden sisään treenannut Nollyn plektratekniikkaa ja suosittelisin sitä tähän tyylilajiin aloittelijoille ja treenaamisesta ehkä vähemmän motivoituneille enemmän. Plektralla saa soundista helpommin kirkkaamman ja aggressiivisemmän kuin sormilla soittaessa. Ohuella plektralla soittaessa tulee myös luonnollisesti kompressoitua bassosoundia helpommin ja sormilla soittaminen vaatii enemmän harjoittelua, jos haluaa päästä metallimusiikissa yhtä hyvään lopputulokseen. Kuitenkin kaikista motivoituneimmille basisteille

suosittelisin opettelemaan ehdottomasti molemmat tekniikat, koska sormilla soittaminen on basisteille yleisesti ottaen paljon hyödyllisempi. Sormilla saa myös metallimusiikkiinkin enemmän ”groovea” tietynlaisiin kohtiin, joten valinta on loppujen lopuksi jokaisen oma mielipide. Toivon kuitenkin, että opinnäytetyöni auttaa ymmärtämään molempia soittotekniikan toteutustapoja.

Amos Williamsin tyyli (luku 6.1) sopii mielestäni tyyleihin, jossa haluaa tuoda enemmän ”groovea” tyyliinsä ja kappaleet eivät välttämättä ole niin nopeita tai aggressiivisia, sekä rytmikka on suuressa osassa tyyliä. Tässä tyyliässä on paljon rajoitteita, koska slapbasolla voi soittaa vain tietynlaisia asioita, jotka eivät aina välttämättä ole jokaisen metallibändin tyyliä. Tätä tyyliä on mahdollista esimerkiksi liittää vain osaan kappaletta ja tälle se toimii hyvänä mausteena. Williamsin tyyli on tai ainakin analysoimani kappaleen aikana oli puhdas bassosoundi, mutta tämäkään ei ole välttämätöntä. Säröllä saa slapbasson kuulostamaan hyvinkin aggressiiviselta, mutta mielestäni tämä vie perkussiivisuutta soundista pois ja tuo sen lähemmäksi Nollyn soundia. Sekin on siis täysin tilannekohtaista ja jokaisen oma mielipide, mutta toivottavasti toin tarpeeksi informaatiota esille, jotta päätöksenteko olisi helpompaa.

Jon Stockmanin soundi (luku 6.2) sopii parhaiten basisteille, jotka haluavat ottaa solistista roolia yhtyeissään. Hänen soundinsa on niin massiivinen, että kitarat voi monesti sovittaa tekemään täysin muita asioita kuin tuplata bassoraitaa ilman, että kokonais-soundin massiivisuus ja aggressiivisuus katoaa täysin. Tätä tyyliä pitää kuitenkin käyttää ajatuksella, koska jos bändissä kitaristit pitävät enemmän Djent-soundista ja haluavat soittaa matalalta riffejä nykyaikaisella kitarasoundilla, saattaa tämä bassosoundi olla liian massiivinen siihen tarkoitukseen ja vain sekoittaa yleissoundia. Pitää olla siis tuottamisen kanssa tarkkana, ettei tule liikaa muiden soittimien tielle.

8.3 Jatkotutkimustarpeet

Näillä kolmella soundityylillä pääsee mielestäni hyvinkin pitkälle. Kuitenkin vain kolme soundityyliä on loppujen lopuksi hyvinkin rajallinen määrä, joten näitä pitää varmasti soveltaa aina jollain tavalla omaan käyttöön. Hyviä soundityylejä olisi varmasti enemmänkin olemassa, joten eri soundityylejä tyylijajirajaukseni sisältäkin löytyisi varmasti enemmän tutkittavaksi, mutta mielestäni nämä ovat yleisempiä rajaamallani tyylijajilla. Isoin soundityyli, jonka edustaja ja hänen tyyliinsä jäi analysoimatta, on varmaankin sormi-

soundi Adam "Nolly" Getgoodin -tyylisellä särösoundilla. Omien sävellyksieni osiossa tätkin sivusin, mutta objektiivisempaa mielipidettä tavoitellessa olisi hyvä esitellä joku esimerkki. Plektrasoundi on kuitenkin niin yleinen rajaamani tyylilajin sisällä, joten koin opinäytetyön laajuudessa tämän riittävän.

Mielestäni näitä soundeja kannattaisi käyttää melkein kaikessa tämänhetkisessä metallimusiikissa, jos ei erikseen halua tavoitella jotain vanhempaa uniikkia soundia, kuten Panteran Rex Brownin puhdasta plektrasoundia ja Iron Maidenin Steve Harrisin sormisoundia. Eli jos soittaa jotain tämänhetkistä metallia tai minkäänlaista modernia progressiivista metallia (termi, jota olen itse käyttänyt 2010-luvun uusista progressiivisen metallin yhtyeistä ja monesta Djent-soundin yhtyeistä, kuten Haken, Tesseract, Periphery, ym.) suosittelen kovasti käyttämään jotain näistä tyyleistä. Näillä saa varmasti uskottavan ja tyylinmukaisen soundin muodostettua 2010-luvun jälkeiseen metallimusiikkiin.

Lähteet

Kirjalliset lähteet

Bass Player Staff, 2011. 20 TONE TITANS WHO SHAPED THE SOUND OF ELECTRIC BASS, Bass Player, Vol. 22 Iss 6, Kesäkuu 2011. New York: Julkaisuyritys

Beller, B. 2007. Justin Chancellor: Tool Time, Bass Player, Vol. 18, Iss 7, Heinäkuu 2007. New York: Julkaisuyritys

Cambridge dictionary. N.d. Cambridge dictionary -sivusto. Hakusana Genre. <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/genre> (viitattu. 25.4.2021)

Camp, Z. 2018. Verkkoartikkeli, Revolver-sivustolla. MESHUGGAH APOLOGIZE FOR DJENT: IT WAS "DRUNK MISUNDERSTANDI. <https://www.revolvermag.com/music/meshuggah-apologize-djent-it-was-drunk-misunderstanding>). (Viitattu 29.3.2021)

Darkglass Electorincs. Haettu osoitteessa <https://www.darkglass.com/creations/alpha-omega/>

Darkglass Electronics. Haettu osoitteessa <https://www.darkglass.com/creations/aggressively-distorting-advanced-machine/>

Dictionary. N.d. Dictionary-sivusto. Hakusana Djent. <https://www.dictionary.com/e/pop-culture/djent/> (Viitattu. 20.4.2021)

Dingwall Guitars. Haettu osoitteessa <https://dingwallguitars.com/dingwall-media/history-of-the-fan-frets>

Guitar Gopher. 18.4.2021. Verkkoartikkeli sivustolta Spinditty. <https://spinditty.com/instruments-gear/Maple-vs-Rosewood-Fretboard-Whats-the-Difference>

Harju, M. Verkkoartikkeli Aaltomuoto.wordpress.com sivustolla. Aaltomuoto <https://aaltomuoto.wordpress.com/aani/aanitekniikan-perusteet/2-aanen-ominaisuuksia/>

Johnson, K. 2012. Verkkoartikkeli notreble.com sivustolla. Getting Heavier: An Interview with Preiphery's Adam "Nolly" Getgood. <https://www.notreble.com/buzz/2012/12/20/getting-heavier-an-interview-with-peripherys-adam-nolly-getgood/> (Viitattu 24.4.2021)

Leigh, B. 2006. TECH 21: SANSAMP PROGRAMMABLE BASS DRIVER DI. Bass Player, Vol. 17 Iss 2, Helmikuu 2006. New York: julkaisuyritys

Pillsbury, G., Ellefson, D. 2005. The King of the Metal Bass: Cliff Burton's Legendary Career. Bass Player, Vol. 16, iss2, Helmikuu 2005. New York: julkaisuyritys.

Ruippo, M. Verkkoartikkeli Ruippo.fi sivustolla. Ihmisen kuuloalue <http://ruippo.fi/mus-tek/bandikamat/page19/page21/page21.html>

Roberts, J. 2017. Douglas Castro Of Darkglass Electronics. Bass Player, Vol. 28, Iss 3, Maaliskuu 2017. New York: Julkaisuyritys

Villano, F. 2012. Jon Stockman: Ringmaster. Bass Player, Vol. 23 iss. 11, Marraskuu 2012. New York: Julkaisuyritys

Audiovisuaaliset lähteet

Acle Kahney. 31.7.2015. Haettu osoitteessa <https://www.youtube.com/watch?v=gAt-gXJ5TgHo>

Adam "Nolly" Getgood [Make Total Destroy - Bass Nolly-cam] 11.11.2012 Haettu osoitteessa <https://www.youtube.com/watch?v=HCp8vE1ZT0g>

Darkglass Electronics. 21.4.2017. Haettu osoitteessa <https://www.youtube.com/watch?v=nm7e9zN9eLc>

Getgood, A., Dingwall S. 2014. Adam Nolly Getgood and Sheldon Dingwall Interview. Haettu osoitteessa https://www.youtube.com/watch?v=EHkMzldHe_w&t=182s

Periphery. 15.8.2016. Haettu osoitteessa <https://www.youtube.com/watch?v=-w5qFCT6EZY>

Stockman, J. 2014. Jon Stockman | Karnivool | iBass Magazine <https://www.youtube.com/watch?v=-2l0whjLGgE&t=262s> (viitattu 25.4.2021)

Tesseract. 25.9.2015. Haettu osoitteessa <https://www.youtube.com/watch?v=gAt-gXJ5TgHo>

URM Academy. (6.11.2016) Nolly from Periphery dials in a bass tone – Nail The Mix preview. Haettu osoitteessa <https://www.youtube.com/watch?v=Oq62X1hQoFY&t=136s>

Williams, A. 2016. Amos Williams of Tesseract Talks Bass Tone | Reverb Interview. <https://www.youtube.com/watch?v=xJEhU-MseG4&t=29s> (viitattu 19.3.2021)

Williams, A. 2018. Gear Rundown with Amos Williams and Aclé Kahney from Tesseract <https://www.youtube.com/watch?v=xE4AQFvR-Dg&t=116s> (viitattu 25.4.2021)

Kuvalähteet

Darkglass Electronics 2017. Alpha-Omega: Demo by Adam “Nolly” Getgood [thumbnail] <https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fwww.youtube.com%2Fwatch%3Fv%3DjypYWRmfM9A&psig=AOv-Vaw3Z7nxxSR1pAtag8SAHZxFp&ust=1619461434619000&source=images&cd=vfe&ved=0CAIQiRxqFwoTCNCptI-CmvACFQAAAAAdAAAAABAD>

R O C K 'N' L O A D 2019. Bloodstock 2019 // Tesseract's Amos Williams talks to Rock 'n' Load [Thumbnail]

https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fwww.youtube.com%2Fwatch%3Fv%3D5B_uyBsZ87Y&psig=AOv-Vaw0a0a1WxBmfD9sIWzRU37S0&ust=1619461568753000&source=images&cd=vfe&ved=0CAIQjRxqFwoTCODGydCCmvACFQAAAAAdAAAAABAU

Darkglass Electronics 2017. Alpha-Omega "Goliath" Playthrough by Jon Stockman [Thumbnail]

<https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fwww.youtube.com%2Fwatch%3Fv%3Dnm7e9zN9eLc&psig=AOv-Vaw1kY49ZHWIYhKZOOOfqHO0y&ust=1619461677279000&source=images&cd=vfe&ved=0CAIQjRxqFwoTCMD1jYWDmvACFQAAAAAdAAAAABAJ>

Bassfreaks.net 2021. <https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fbassfreaks.net%2Fproducts%2Fdingwall-guitars-ng2-nolly-signature-4-string-ducati-white&psig=AOvVaw1uiBLdf3WaPmnn-HwHz5pAR&ust=1619461834586000&source=images&cd=vfe&ved=0CAIQjRxqFwoTCNjKjs6DmvACFQAAAAAdAAAAA>

Basscentre.com 2021.

<https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fwww.basscentre.com.au%2Fproducts%2Fdarkglass-b7k-ultra-v2-2018&psig=AOv-Vaw1M3ZkASHIMwU1BfMucxZwd&ust=1619462065108000&source=images&cd=vfe&ved=0CAIQjRxqFwoTCKip-7qEmvACFQAAAAAdAAAAABAT>

Amos Williams 2018. [Twitter-kuva]

https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Ftwitter.com%2Famoswilliams%2Fstatus%2F1024689100476084225&psig=AOvVaw0UHXkla3oS-ESuVynZZ0VBs&ust=1619462202331000&source=images&cd=vfe&ved=0CAIQjRxqFwoTCMj86_-EmvACFQAAAAAdAAAAABAP

Shop.warwick.de

<https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fshop.warwick.de%2Fen%2Finstruments%2Felectric-basses%2Fwarwick-master-built%2Fthumb%2Fthumb-nt%2F20511%2Fwarwick-masterbuilt-thumb-nt-6-string-natural-oil-finish&psig=AOvVaw3V4BZDFU6CTMbfqY9DFNbT&ust=161946>

Äänitelliitteet

<https://soundcloud.com/arttu-juntunen-162190494/sets/opinnaytetyo/s-vSXZAPzqEJQ>

<https://soundcloud.com/arttu-juntunen-162190494/sets/opinnaytetyo-omat-savellykset/s-B71yymKJVaz>

Asetukset

Messenger

Simple Boy

Prayer Position mikrofonit kolmannessa asennossa

Prayer Position mikrofonit neljännessä asennossa

